

പുഡില്ല വാട്ടയ മലർ

—: கெ. எஸ். ஜி. பெரோ :—

வின்திரையைக் குழித்துக்கொண்டு
மின்னல் எட்டிப்பார்த்தது. எங்கும்
இடமுழக்கம். வின்மீன்கள் பயங்கு
கார்மேகங்களால் தங்கள்ஒளிபொருங்
திய முகங்களை மறைத்துக்கொண்டன.
செக்காதன் ஓர் ஆற்றங்கரையால்
நடந்துசென்றான். அவன் தனதுவாழ்
வில் நம்பிக்கை அற்றவனும்க் கீழின்த
ஆடைகளை அணிந்தபடியே தழையை
நோக்கியவன்னைம் பதமையாக நடந்து
சென்றான். புயற்காற்றுப்பெருங்காற்றும்
வீசிற்று. இயற்கை அன்னையைத்
தானும் பகைத்தவாருப்பத்தோன்றிய
இப்புயல் அவன்மனத்திற்கொன்றிய புய
உக்குச் சமானமாயிருந்தது.

திவ்வியபூசை, தேவதூரவிய அனுமானங்களை அவன் கைவிட்டான். குரு மாரைப்பகைத் தான். மனைவிமக்களை வெறுத்தான். மனிதர்மட்டிலே நேச மற்றவனுக்குக் கடவுளில் என்னநம் பிக்கை? கடவுளிலே நம்பிக்கை இழுந்த வனுக்கு வாழ்வில் என்னநம்பிக்கை? என்ன இன்பம்? மனைவிமக்களின் அன்பை இழுந்த அவன் நடைப்பினமானான். அனைவராலும் துவேஷிக்கப்பட்டான். துஷ்டன், குடிகாரன், கொடியவன் என்று அனைவருமே அவனை நிச்தித்து ஒதுக்கினர். அனைவராலும் வெறுக்கப்பட்ட அவனே கடைசியாகத் தனது வாழ்க்கையில் வெறுப்புக்கொண்டான். கடவுளைத்தானும் வெறுத்தவன் கடவுளைத்தே தடக் கடுகளவே நும் என்ன வில்லை. தற்கொலைசெய்தாவது தன் அனைடைய நிசுத்தவாழ்க்கைக்கு முடிவு கட்டத் தீர்மானித்தான்.

அன்றுவன் ஆற்றங்கரையை
நாடிச்சென்ற காரணம்இதுதான். தந்
கொலைசெய்துமட்டுமே இக்கொடிய
வாழ்வினின்று விடுதலையடையுமுடிய
மென்று திடசங்கல்பம் செய்துகொண்
டான். வாழ்க்கையில் சுகலநம்பிக்கை
யையும் கீழாந்தவளைப்போல் அன்று
அவன் ஆற்றங்கரைளாம் அடி மேல்
அடிவைத்து நடந்துசென்றான். தந்
கொலை..... ஆம், இத்தருணத்தில்
அவன் து சுதங்கிப்பக்கருவி தற்கொலை
தான். கைத்துப்பாக்கியை எடுக்கச்
சட்டைச்சாக்கினுள் அவனுடைய கை
நுழைந்தது. அப்போது துப்பாக்கியில் ஏதோசிக்குண்டிருப்பதாக அவன்
உணர்ந்தான். அது என்னவாய் இருக்கக்கூடுமென்று கண்டுகொள்ளத் துப்பாக்கியை வெளியேறிமுத்து எடுத்தான். அப்போது அதனேடு கிக்குண்டுகிடங்தது ஓர்செபமாலை. ஆம்,
அவன்தாய் அவனுக்குக்கொடுத்த செபமாலை.

அவனுடையதாய் மரணத்தருவா
 யில் இருந்தபொழுது, அவனை
 அழைச்சுது அருகில் உட்காரசெய்து,
 அந்தசெய்து அவன்கைகளில்
 வைத்து, ‘மகனே, இந்தசெய்து என்னுடைய
 என்னுடைய பூர்ணன் ருகோ
 லாக அமைந்தது; இன்னல்களிலே
 இங்பத்தையும், வாழ்க்கையில் நம்பிக்
 கையையும் எனக்கு அனுத்தத்து; எனது
 வாழ்க்கைப்பட்டது ஆக்தும் சண்டமாரு
 தத்தில் சேதமடையவிடாது, கற்பாறை
 களில் மோதவிடாது என்னைக் கரை

சேர்த்தகலங்கரவிளக்கு; தேவதாயா
ருக்கு அளிக்கக்கூடியமலர்களுள் மிக
வாசனைநிறைந்த மலர்மாலை செபமாலை;
மனைவிமக்கள் உன்னைமறக்கக்கூடும்;
பெற்றூர்உறவினர் உன்னை வெறுக்கக்
கூடும்; உலகந்தானும் உன்னைப்புறம்
போக்கக்கூடும்; ஆனால், செபமாலையை
நேசிப்பவனுக்குத் தேவதாயார் என்
றமே தஞ்சமளிப்பார்; இந்தச் செப
மாலை வாழ்க்கையில் உனக்குப்பெரும்
ஆறுதல் அளிக்கும்; செல்லுமிடமெல்லாம்
இந்தச் செபமாலையை எடுத்துச்
செல்; செபமாலைசொல்ல என் றும்மற¹
வாடே' என்றுசொல்லிவிட்டு மரணத்
திரையுள் மறைந்தாள்.

அந்தக்குணமே அவன் தாய் அவனு
டைய மனத்திறரூபங்பாகக் காட்சி
யளித்தாள். ஆருயிர் அண்ணையின் நினைவு
அவனுடைய கல்வெஞ்சை உருகச்
செய்தது. பாவம், துரோகமென்னும்
கார்மேகங்களின் இருளால் மூடப்பட்ட
ஒருந்த அவன் துழுத்துமாவில் ஓர்ளுளி
பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தது. மரணத்தரு
வாயில் அவன் தாய் சொன்ன அந்திய
மொழிகள் ஒன்றின்பின் வூன்றுக அவ
னது கல்வெஞ்சத்தின் கதவுகளைத்தட்ட
ஆரம்பித்தன. “இ, ந் தச் செபமாலை
வாழ்க்கையில் எனக்கு நம்பிக்கை
அளித்து; வாழ்வில்லன்க்குப்பெரும்
ஆறுதல் அளிக்கும்.” மனந் திரும்
பாது மரிக்கறதைவிட, மனந்திரும்பி
வாழ்வது மிகநன்றென்று அப்போது
அவன்லனர்ந்தான். கைத்துப்பாக்
கியை எடுத்து ஏறிந்தான் ஆற்றில். செப
மாலையைக் கையில்லாத்தான். கெடு

தத்தமந்திரத்தை ஒவ்வொருசொல்லாக உச்சரிக்க ஆரம்பித்தான். அவனுடைய வாழ்க்கையில் என்றுமில்லாத ஓர் நம்பிக்கை உதிக்க ஆரம்பித்தது. சமீபத்திலிருந்த தேவமாதாவின் கோயிலிலே மரியன் னையின் வணக்கமாதப் பத்திமுறை ஆரம்பமாகப்போவதை அறிவித்து அடித்தமணியோசை அவனை வரவழைத்தது. மெல்லநடந்தபோய்க் கோயிலை அடைந்தான். திவ்வியநற்கருணை ஆசிர்வாதமநடக்கிறதைக்கண்டு கோயிலின். ஓரமூலைபில் முழுந்தாளிட்டான். பிடத்தில் எழுங்கேற்றந்தசம்து வைக்கப்பட்டிருந்த திவ்வியவெள்ளை அப்பத்தின் பேரின்பழுளி அவன்மனதைக்கொள்ளைகாண்டது. பலவருடங்களுக்குமுன் பயபக்தியுடன் முதல்நன்மை பெற்ற அந்தப்பாக்கியமானதைம் அவன் ஞாகததில் வந்தது. அதைப்பற்றிச் சிகித்தபோது கோயில்முழுதும் ஒரே அமைதி காணப்பட்டது. சூரியனின் வருகையைக்கண்டு தாமரைமலர்கள் இன் புற்று மலர்வதுபோல அந்தப்புனித வெள்ளை அப்பத்தின் பேரின்பழுளிகள்னு பாவ இருள் நீங்க, அவனுடைய ஆத்தமும் அருள்பெற்று மலர்ந்தது. ஆசிர்வாதம் முடிந்ததும் மரியாயின் சேனைப் பிளைகள்,

‘அருள்ளிறைமரி - அமலைற்பவி
இருள்குழ்பாரில் எமக்குதவி...’

என்றகீதத்தைப் பாடி ஒரு ரகள். அநேகவுருடங்களுக்குப்பிற்கு அவன் செபஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான். அநள் விறைமரி, அமலூற்பணி, இருள்குழ் பாரில் எனக்குதவியாயிறும்; வாழ்க்கை ஏல் நம்பிக்கையற்றுத் தியங்குகிறேன்; ஜுதாமாற்றுவருஞ்சுகிறேன்; என்மேல் டமது இரக்கக்கணக்கீத் திருப்பியிருந்தும்; இருள்ளிறைந்த பாதைகளிலே என்னொருசேதமுமின்றி வீடுகொண்டு போய்ச் சேர்த்தருவிற்கு என்றான். சிரும்பவும் செபாமாலைசொல்ல ஆரம்பித்தான். புய்விளக்காடியகாங்களில் பாடியமலர் கெள்ளற்ற காற்றுவீசத்

Digitized by Noolaham.org | aa

**“சபிக்கப்பட்டவர்களே!
என்னவிட்டகன்று...”**

(சி. எஸ். நாயகம், ஸ்ரீரஷ்ணமாஸ்றர், கெம்பாஸ் — மலாயா)

(ମୁଣ୍ଡତୋଟାର୍ ଚକ୍ରି

நடுத்திரவைநாளிலே நாம் எப்படி உயிர்ப்போம்? அப்பொழுது “அவதம்முடையதூதர்களை எக்காளம் பெருஞ்செதானியோடு அனுப்புவார் அவர்கள் வானத்தின் மேல்முனைமுதல்கட்டமுனைவரையில் நான்கு திசைச்சென்று.....” (மத். 24 : 31)

“மரி தடே தாரே! நடுத்திரவைக்கு
எழுங்குவாருங்கள்” என்று எக்காளம்
பெருங்கொண்டு கூவி அழைக்கவே
“ஒருக்கணப்பொழுதில், ஒருக்கணசிமிட்
டில் மரித்தவர்கள்யாவரும் அட்சய
மாப் உயிர்ப்பார்கள்” (1 கொரின்
15 : 52). இங்கு ‘அட்சயம்’ என்பது
சாகாவரம். இவ்விதம் உயிர்த்
தெழுங்கபின், “இனி அவர்கள் ஒரு
போதும் மரிக்கமாட்டார்கள்” (ஊக்க
20 : 36). இவ்விததூயிர்த்தெழுதலையே
‘உத்தானம்’ என்போம். அதாவது,
நமது பாவத்துக்குத் தண்டனையாக
நாம் மரிக்கவேண்டியது ஒருமுறை
தான். உலகமுடிவில் உத்தானமான
பின் பிறதாாம் சாகாவரம்பெற்றவர்களாய்,
நாகத்துக்குப் போன்றவென்ன,
மோடசத்துக்குப் போன லெண்ன
இன்றாம் எப்படி ஆத்துமசரீரத்
தோடு இருக்கிறோமோ, அப்படியே
நித்தியத்துக்கும் இருப்போம். “மனி
தர் ஒரேதரம் மரிக்கவும், அதன்பின்
நடுத்திரக்கப்படவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்” (எபி. 9 : 27) என்பது வேத
வாக்கியம்.

இவ்விதம் எல்லாரும் உயிர்த் தெழுங்களின் நடப்பதென்ன? சகலரும் மின்னல்வேகத்தில் ஓர் குறித்த இடத்தை ஓர்கண்சிமிடில் போய் அடைவோம். “அப்பொழுது மனுமக அடைய அடையாளமானது வானத் தில் காணப்படும். பூமியிலுள்ள சகலசாதிசனங்களும் புலம்பிசிற்க, மனு மகன் வானமேகங்களின்மேல் தமது தூர்களுடன் மிகுந்த வல்லபத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் வருவதைக்காண்பார்கள்” (மத். 24:30) அப்பொழுது பாவிகள் அச்சத்தினால் விடவிடத்துப் போய்க் கீற்றதுநாதரின் வருகையை மேல்நோக்கிப் பார்க்கத்தானும் துணியாது நடுநடுக்கத்துடன், “குன்று களே! மலைகளே! எங்கள் மீதுவிழுஞ்சு எங்களைக்குங்கள்” என்று சொல்வித் தங்களைத்தாங்களே சுபித் துக்கொள்ள, புண்ணியவான்களோ ஆனங்கப்பிரவாகத்தில் முழ்கியவர்களாய், “அவரை எதிர்கொண்டழைக்க மேகங்களில்லைப்பட்டு ஆகாசத்தை ஊடற்றத் தங்களைவார்கள்.” (1 தெச. 4:16)

இவ்விதம்போய் அழைத்துவங்களின் நடப்பதென்ன? “அவர் தம்முடைய மகத்துவபத்திராசனத்தில் ஹீற்மிருப்பார். அப்போது மேய்ப்பனுவன் வெள்ளாடுகளினின்று செம்மறிபாடுகளைப் பிரிப்பதுபோல், அவரும்கம்முடைய தூதர்களைக்கொண்டு அவர்களை வெவ்வேறுகப்பிரித்து, செம்மறியாடுகளைத் தமது வலதுபக்கத்திலும், வெள்ளாடுகளைத் தமது இடதுபக்கத்திலுமாக நிறுத்துவார்” (மத. 25 : 31-33). “இவ்விதமாக அவனவன்கண்பூலோகசீகியத்தில் செய்தனன்மைகீழைக்குத் தகுந்தாற்போல், தன்சரீத்துக்குரிய பங்கைப் பெற்றுக்கொள்ளந்ம்படி ந. ம. மி. ஸ் ஒவ்வொருவரும் நிறீஸ்துநாதருடைய நியாயாசனத்துக்குமுன்பாக நிறுத்தப்படுவோம்” (2 கொரி. 5 : 10). “அப்பொழுது ஒவ்வாருவுனுக்கும் அவனவன் கிரிகைக்குத் தக்கதாகப் பலஸ் அளிக்கப்படும்” (மத. 16 : 27).

எப்படி? “ உவாவர்செய்த பாவ
ண்ணிப்பக்கல் சு சகலருமறிய வெளி
நுத்துவமா” (புக 10: 26). இப்பொ

முது இரண்டாம்பேரும் அறியாதபடி
இருளிந்தசெய்த பாவங்களை வீல்லா ம்
அப்பொழுது சுந்தியில்லைமுபடும். இப்
போது எங்கட்கிருக்கும் வெட்கத்தி
லும்பார்க்க அங்கனேரத்தில் ஆயிரம்
பதினையிரம்மட்டங்குகூடுதலான வெட்
கத்தையும், கிளேசத்தையும் நாம்
அடைவோம. “மனிதர் பேசியிருக்கும் ஒவ்வொரு வீண்வாரத்தையின்
பேரிலும் தீர்வைநாளில் கணக்குக்கொடுக்கவேண்டும்” (மத். 12 : 36).
என்று நீதாசனத்தில் வீற்றிருந்து விசாரணைநடத்தும் நீதிபராகிய கார்த்தர்
தாமே நம்ஸ்லோர்க்கும் முன்னக்கரிக்கையாகக் கூறி யிருக்கிறார்.
அவ்வாரூயின் நாம்தினமும் எவ்வளவு வீண்வாரத்தைகளைப் பேசித்தள்ளுகிறோம். ஆம், நமதுகாவைக்கொண்டு
தினமும் எத்தனை வீண்வாரத்தைகள், புறனிகள், அவதூறுகள், ஊத்தைப்
பேச்சுகளை இடையாறுது பேசி தத்தள்ளுகிறோம். ஓர்வீண்வாரத்தைக்கும் அத்தனைகள்டிப்பான கணக்கை ஏற்று வீல்லா ம் கட்டிக்கொள்ளும் ஏனையபாவங்களின் முடிவென்ன?

இந்க, இவ் வி தம் சகலரின் பாவு
புண்ணியங்களையும் சகலரும் அறி ய
வெளியாக்கியின், தமக்கு இடதுபக்
கத்தில் நிற்கும் வெள்ளாடுகளாகப்
பாவிகளோனோக்கிக் கோடையிடி இடத்
தாற்போல், “சபிக்கப்பட்டவர்களோ!
என்னைவிட்டகன்று பசா சுக்கும்,
அதன்தூதர்களுக்கும் ஆபத்தம் பண்
ணப்பட்டிருக்கிற நித்தியஅக்கினியிலே
போய்விழுவங்கள்” (மத். 25 : 41) என்று
நமதுஆண்டவர் தம்முடைய கோப
முனிவில் சபித்துத்தள்ளித் தீர்த்து
விட்டதும், “தகரைகளைக்கட்டித்
தீயில்சுட்டெரிப்பது எப்படியோ, அப்
படியே அவருடையதூதர்கள் சகல
இடறல்களையும், அக்கிரமங்களையும்
செய்த அவ்வளவுபேராயும் கட்டுக்கட்ட
டாகக்டடி நாக அக்கினிச்சுளையிலே
தள்ளுவர்கள். அங்கே அழுகையும்
பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும்” (மத.
13 : 40-45). இத்துடன் நாகவாசல்
நித்தியத்துக்கும்பூட்டி முத்திரையிடப்
பட்டுவிடும். இவ்விதம் தள்ளுண்ட
பாவிகள் நாகத்தில் தங்கள்சொந்த
ஆத்துமசீரிததோடு இன்றுநாம் எப்
படி இருக்கிறோமோ அதே போல
அன்றுதொட்டு, “இரவும் பகலும்
என்றென்றைக்கும் உபாதிக்கப்படுவார்கள்” (காட்சி. 20 : 10). ஆம், அவர்கள் அந்தஅக்கினிச்சுளையில் கடஞ்சு
கொண்டு “சாவைத் தேடுவர்கள்;
ஆயினும் அதைக் காணமாட்டார்கள்.
சாகவேன்டுமென்று ஆசைப்படுவார்கள்; ஆல்ல, சாவு அவர்களைவிட
டோடிப்போம்” (இசை. 2 : 19). ஆகடிவீ, இனிமேல் “அவர்களுடைய
புழுவும் (சரீரம்) சாகாது, அக்கினியும்
அவியாது” (மாற் 9 : 45).

அங்கனமாக, கிறீஸ்துநாதர் ஜெரு
சலேம்பட்டணத்துக்குச் சமீபமாய்
வந்தபோது, அதன்பேரில் கண்ணீர்
விட்டுப் பின்வருமாறு வசனித்தார்.
“உனக்குக்கிடைத்த இந்தநாளிலாவது
உன் இராட்சனியத்துக்கு உரியவைகளை
நீ அறிந்திருந்தால்லோ தா வி ளோ.
ஆனால், இப்பொழுது அவைகள் உன்
கணகளுக்கு மனவாயிருக்கின்றன.
ஆகையால் உனக்கு ஒருகாலம்வரும்.
அப்போது உன்சத்துராதிகள் உன்னைச்
சுற்றி லும் அகழிவெட்டி, உன்னைச்
சூழவளைத்து, எப்பக்கத்திலும் உன்னை
நெருக்கி உன்னையும், உன்னி லுள்ள
உன்பின்ளைகளையும் தரைமட்டமாக்கி,
உன்னைடத்தில் கல்வின்மேல்கல் நிற்க
விடார்கள். ஏனெனில், உன்னைநான்
சங்கதிக்கவந்தகாலத்தை நீ அறியாமற்
போனால்” (லாக். 19 : 41-44). என்

அச்சத்தின்மத்தியில் சேபமாலை

குநட்டனப்படும் பிரயாணக் கப்பற் கம்பெனியைச் சேர்ந்த பிரித்தானிக்கூடன்ற பிரயாணக் கப்பலின் கீழ்க்கூடம் ஒன் றிலே தீபற்றிப்பிடித்துச் சுவாலையின் றியே எரிந்துகொண் டிருந்த போது, அதிற் பிரயாணங்கு செய்த கத்தோலிக்கபிரயாணி கள் கப்பற்தளத்தில் ஒன்று கூடிக் குருவானவர்க்குருவர் வழி நடத்தச் செபமாலைசொல்லிக் கொண் டிருந்தார்கள். இந்தக் கப்பல் சமீபத்திலே நியூயோக்கிலிருந்து அயர்நாட்டைச்சேர்ந்த கோவேதுறைமுகத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண் டிருந்த போது அத்திலாந்திக்கமூத்திரத்தின்மத்தியிலே அதில் தீபற்றிக்கொண்டது. அதைப்பற்றினாரேயொரு பிரயாணிமாத்திரம் தற்செயலாக அறியவந்ததும் அதைத் தனக்குள்தானே அந்தரங்கமாக மறைத்துவைத்துக் கொண்டான். போகுல்லானுமிடத்தைச் சேர்ந்தவரும், மினைசோட்டராகக் கரி வூன் என் அரசுகுசையப்பர்கள்லூரி அதிபருமான வண. பற்றிக் டோயில் சுவாமியார் கப்பலின் டக்றரூடன் சம்பாழிக்கச் சென்று போது, அறிவுனினைவற்றிருந்த இருமனிதர் சிகிச்சைசெய்யப்படுவதைக் கண்ணுற்றர். அப்போது கப்பலின் கீழ்க்கூடம் ஒன் றில் பற்றிக்கொண்டதீவர்களை மேற்கொண்டு விட்டதென அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. உடனேசுவாமியார் அக்கப்பலில் இருந்த ஐப்பதுகத்தோலிக்கபிரயாணிகளையும் கப்பற்தளத்திலே ஒன்றுகூட்டிச் செபமாலைசொல்லத் தொடங்கினார். அத்தருணம் கப்பலின் கீழ்க்கூடத்தில் பரந்த தீச்சுவாலை தீவிரமாக அணைக்கப்பட்டுவந்தது “ஆலை, நாம்ஏன் செபஞ்செய்கிழேமென நான் ஒருவருக்குபேசொல்லவில்லை; சௌல்லியிருந்தால் அது பிரயாணிகள்மத்தியிலே பயப்பிராந்தியை உண்டு பண்ணியிருக்கும்; முன்றுதினங்களின் பின்னரே இதைப்பற்றித் தெரிவிக்கவேண்டுமெனக் கப்பற்தலைவரிடம் நான்கூறினேன்”என்று சுவாமியாகரோசேர்ந்ததும் கூறலாயினர்

கம்யூனிஸ்த வேலெநியுத்தத் தலைவர்

பிரத்தானிய கம்யூனிஸ்த கட்சியிலே கடந்த 22 வருடங்களாக ஒர் அங்கத்தவராய் இருந்துவந்த வரும், 1947-ம் ஆண்டிலே அக்கட்சிக்கு மிகப்பெருக்கதொகையானேரச் சேர்த்துக் கொடுத்ததற்காக வெகுமதி சந்மானிக்கப்பெற்றவருமான் திரு. ரொம கீப்புவர்கள் மனந்திரும்பிச் சமீபத்தில் ஒர்புதன்கிழமை கத்தோலிக்க திருமஹாயிற் சேர்ந்து கொள்ளலாயினர். இவர் வண்டன் நகரிலே அநேக மியூனிசிப் பல்சபைத் தேர்தல்களில் ஒர்க்கம்யூனிஸ்த அபேட்சகராகப் போட்டியிட்டவர். 1945-ம், 1950-ம் ஆண்டுகளுக்கிண்டிலே ஸ்ரீவெட்டோர்ஸ் - டோக் கேர்ஸ் ஐக்கியசங்கத்தின் தேசியதலை வராய் இருந்தவர். 1947-ம் ஆண்டு வண்டன் நகர கப்பல் பழுதுபார்க்கும் நிலையத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்துக்குத் தலைமையாய் நின்றவர்.

ஆறு குருச்கோதர்கள்

ஸ்பானியதேச பம்புலோன் விலே சமீபத்தில் தொமினிக்கு வின் சபையைச் சேர்ந்தவரான வண. ஜோஸ் ஹுயிஸ் சபால்சா பிறதார் குருத்துவாடிஷேக்கன் செய்யப்பெற்றனர். மறுநாள் அவர் நிறைவேற்றிய முதற் திவி வியபூசையின் போது அவருடைய ஐங்கு சகோதரர்—எல்லோரும் தொமினிக்குவின் சபைக்குரு மார்— அவருக்கு உதவிசெய்து நின்றார்கள். அவரின் ஆரூவது சகோதரர் ஒருவரும் குருத்துவத் துக்குப் படிக்கத் தொடங்கினார். ஆனால், சுகத்தாழ்வு காரணமாகப் படிப்பைக் கைவிடவேண்டியவரானார்.

விடுதலைபெற்ற அதிமேற்றிராணியார் போலாந்திலே விவவ்சங்கர் அதிமேற்றிராணியாரான சிலிப்பி ஆண்டவர் சோவியற் சிறைச் சாலை ஒன்றிலிருந்து விடுதலை செய்யப் பெற்றிருக்கிறாரென வீயென்னாகரிலிருந்து அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பூர் வீ கிறீஸ்துவ பிரிவினைச் சபையில் சேர்ந்துகொள்ளுமாறு ரூஷியர்கள் செய்த பல வந்தத்தை எதிர்த்துநின்ற காரணமாக இவர் 1945-ம் ஆண்டு எட்டுவருட சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பெற்றார். இத்தண்டனைகாலம் முடிவடைந்ததும் சிறைச் சாலையில்

குக்கோலிங்கம்

சமரச்சாரம்

விருந்தே ஆயர்னிருபம் ஒன்றை
எழுதிவெளிப்பிட்டாரென்ற குற்
நச்சாட்டின்பேரில் இவர்திரும்ப
வும் சிறைத்தண்டனை எதிக்கட
படலாயினார். வி டு த லீபெற
றுள்ள இவர் தமதுபதவிக்குரிய
கடமையை நிறைவேற்றிருமலும்
தமது அதிபேற்றிராசனத்துச்
குத் திரும்பச் செல்லாமலும்
விலக்கப்பட்டிருக்கின்றார்.

பழையதிருந்தகள் முன்போல

தொழிலாளரான அர்சு. சூக்ஷ
யப்பரின் புதியதிருநாள் வைகாசிக
மாதம் 1-ந் திகதியன்று கொண்ட
டாடப்பட வேண்டுமெனச் சமீ
பத்திலே பரிசுத்த பாப்பரசர்
பிரகடனஞ் செய்திருப்பதாலே
தற்போது இருந்து வருகின்ற
அர்சு. சூக்ஷயப்பரின் இரு திரு
நாட்களிலும் எவ்விதமாற்றமும்
எற்படும்போல்லை. புதியதிரு
நாளை ஏற்படுத்தும் அதிகாரப்
பத்திரம்சிறிதுகாலத்துள் திருச்
சடங்காசார திருச்சங்கத்தால்
வெளியிடப்பட விருக்கிறது.
வழக்கமாக மாதம் 1-ந்
திகதியன்று கொண்டாடப்பட்டு
வரும் அப்போஸ்தலர்களான
அர்சு. பிலிப்பு, அர்சு. யாகப்ப
ரின் திருசாள் மற்றேர் திகதிக்கு
மாற்றப்படக்கூடும்போல் இருக்கிறது.
அர்சு. சூக்ஷயப்பரின்
மற்றிருந்திருநாட்களும் பங்குனி
19-ந் திகதியன்றும், பாஸ்குத்
திருநாளுக்குப் பின்வரும் மூன்று
வதுவாரப் புதன்கிழமை யன்றும் *Digitized by நான்தாம் சௌகா*

மன்றிரும்பிய புரோட்டஸ்தாந்தம்

முன்னர் ஓர் அங்கிளிக்கன் சபைப் புரூட்டஸ்தாந்தராயும், ரேயல் ஆகாயப்படை விமானி யாயும் இருந்த திரு. ஆர்தர் சப்மன் அவர்கள் பகமாஸ் தீவைச் சேர்ந்த நகோநகரிலே சென்ற பெரியசனிக்கிழமையன்று குருத் துவாரீஷேகன் செய்யப்பெற்ற ருக்கின்றூர். இவர் லண்டன்நகரில் பிறந்தவர். நகோநகரிலே பி. ஒ. ஏ. சி. என் அறியப்படுகின்ற பிரயாண ஆகாயவிமானப் கம்பெனியின் நிர்வாக அதிகாரியாய் இருந்தபோது 1946-ம் ஆண்டு மனங்கிரும்பிக் கத்தோவிக்க திருமறையில் சேர்ந்த கொண்டார். இவர் அமெரிக்க ஐக்கியதேசத்திலும், ரேமாபூர் யிலுள்ள பெதாகுருமடத்திலும் குருப்பட்டத்துக்குப் படித்தார்.

பிரிவினைச்சபைக் குருமார்

மலையாளத்திலே ஐக்கோபித்த பிரிவினைச்சபையிலிருந்து மனங்கிரும்பிக் கத்தோவிக்க திருச்சபையுடன் சேர்ந்த கொண்டிருக்குமார் அங்கள்ளு இருக்கத்தோவிக்க மேற்றிராக எங்களின் தலைவர்களாக நியமனஞ்செய்யப் பெற்றிருக்கின்றனர். இவர்களிலே 39 வயதுடையவரும், சென்னைச்சர்வகலைசாலைப் பட்டதாரியுமான பென்டிற் மார் கிரெகோரியன்

சிரேஷ்டர்கள் நீதில்தலத்தில்
பிரசன்னமாவதை இராச்சிய
சட்டம் அனுமதியாதிருந்த
போதி ஒம் அதிமேற்றிராணியார் நீதிமன்றத்தில் பிரசன்ன
மாகி நேர்முகமாக வாக்குமூலம்
அளிக்கவேண்டுமென அவர்
கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால்,
அவருடையகேள்வி நிராகரிக்க
• கப்படலாயிற்று. இராச்சிய
பிரசைகளாகவுமே இருந்துவரு
கின்ற மேற்றிராணிமார் தேர்
தல்விஷயமாய்த் தங்கள் ஞான
மக்களை எச்சரிப்பதை இராச்சியசட்டம் தடிப்பதில்லையென்று
நீதிபதிகள் தீர்ப்பளித்தார்கள்.

இருபத்தேரு ஸெற்றாண்மா

நெதர்லாந்தெனத் தற்போது
அறியப்படுகின்ற ஒல்லாந்திலே
முன்னர் இருந்த மாஸ்றி சிற
மேற்றிராசனத்தை ஆட்சிசெய்த
மேற்றிராணிமார்களில் இரு
பத்தொருபேர் அர்ச்சியசிட்டரா
கத் திகழ்கின்றார்கள். இந்த
இருபத்தொரு அர்ச்சியசிட்ட
ரும் அடுத்துநிகழும் ஆடிமாத
ஆரம்பத்தில் ஒரு ஏக மகி
மைப்படுத்தப்பட விருக்கின்றார்கள். அப்போது அங்காட்டின்
அதிமேற்றிராணிமார், மேற்றிரா
ணிமார்கள் சகலரும் மாஸ்றி
சிற் நகர்சென்று, அங்கே அவர்களின் திருப்பண்டங்கள்கொண்டு நடத்தப்படும் மகாஜார்வலத்திற்குச் சமுகமளிப்பார்கள். இந்த இருபத்தொரு மேற்றிராணிமார்களிலும் முதன்முதலாக அர்ச்சியசிட்டபட்டம் சூட்டப்பெற்றவர் அர்ச். சேர்வாதத்திலே. இவர் நான்காம் நூற்றுண்டில் வசித்திருந்தார். இந்த அர்ச் மேற்றிராணிமார்களின் திருப்பண்டங்கள்கொண்டு ஏழுவருடங்களுக்கு ஒரு முறை இந்தமகாஜார்வலம் நடத்தப்படுகின்றது.

வடதுருவ சிறைச்சாலையில்

வடதுருவ வட்டாரத்தின் வடபாலுள்ள ரூஷிய சிறைமுகாம் ஒன் றிவிருங்கு விடுதலைசெய்யப் பெற்றுள்ள வண். பிற்றர் லெயோனிஸ்வாமியார் பன்னிருவருடங்களின் பின் கடைசியாகத் தம் து சுவநாடாகிய இத்தாலி போய்ச்சேர்ந்திருக்கின்றார். ஸ்ரே மாபுரியிலுள்ள ரூஷிய குருமடத் தின் முன்னொள் மாணவரான சுவாமியார் 1943-ம் ஆண்டுவரையில் ரூஷியாவிலே இத்தாலிய பட்டாளவிசாரணைக் குருவராகக் கடமைபார்த்து வந்தார். பின்னர் இத்தாலி யுத்தனிறுத்தஞ்செய்தபோதிலும் இவர் அங்கேயே தங்கி ஒடெசாநகரில் ஒரு வருடகாலம் தொண்டாற்றிவருகையில் ரூஷியபிரிவினைச்சபைத் தலைவர்களின் சூழ்ச்சியாலேகைதுசெய்யப்பெற்றுப் பத்து வருட சிறைத்தண்டனைக் குள்ளாயினர். 1954-ம் ஆண்டுவரை இவரைப்பற்றியசெய்தினேன்றும் எட்டவில்லை. பின்னர் விடுதலையடைந்த ஜேர்மன் யுத்தகைத்தகள் இவரைப்பற்றித் தெரிவித்து, அவர் கடினசிறைவேலையையும், மற்றும் கஷ்டத்திலைமகளையும் பறுவாய்ப்பன்னது தமது உடன்குருமாருக்கும், ஏனையவர்களுக்கும் ஆற்றிவரும் அருந்தொண்டுகளைப் பெரிதும்பாராட்டிப் பேசினார்கள். கடைசியாகச் சமீபத்திலேயே இவரிடமிருந்து ஒர்கடிதம் வரலாயிற்று.

ஆனி மாதம்

போதுக்கருத்து: டக்றர்மாரும்,
நோயாளர்களைப் பராமரிக்கும்
நேர்ஸ்மாரும் கடவுள்முன்பாக
கத் தங்கள்பொறுப்பை உணரும்படியாக வேண்டிக்கொள்வது.

விலூங்கருத்து : சினதேச இளை
ஞர்களுக்காக மன்றுடிக்கொள்
வது.

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

1955-ம் ஆண்டு

ஆனிமாதம் 9-ந் திகதி

தமிழும் சிங்களமும்

இலங்கைச் சர்வகலாசாலையிலே 1962-ம் ஆண்டுமுதல் சிங்களம்மாத்திரமே போதனு மொழியாய் இருக்கவேண்டுமென்று உயர்தாரகல்விக்கம்மிஷன் செய்திருக்கும் சிபாரிசானது தமிழ்மக்களிடையே கொந்தளிப்பை உண்டுபண்ணி விட்டிருப்பது ஓர் அதிகமான ரூபாய் ஆனால், ஜனநாயக ஆட்சியிலே இலங்கை மக்கள் சாதிசமய பேதமின் றிச் சமாதானமாய், சமத்துவமாய், ஒற்றுமையாய், உடன்பிறந்த சகோதரர்கள் போன்று உயிர்வாழுவேண்டுமென்று பிரசாரங்களைப்பட்டுவரும் இந்தக் காலத்திலே, தனது மாறுபட்ட சிபாரிசானது தமிழ்மக்களின் தமிழ்பேசும் மக்களின் மனதைப் புண்படுத்து மென்பதை யும், இலங்கைமக்களை இரண்டு படுத்துமென்பதையும் இந்த உயர்தாரகல்விக்கம்மிஷன் சிங்கியாமற்போனதுதான் பெரிய

கண்டிப் பாப்பரசர்குருமடம்

கண்டியிலே அம்பிற்றியாகுன்
றின்மீது கடந்த 62 வருடால
மாக விளங்கியிருந்த பாப்பரசர்
குருமடம் சென்றவைகாசிமாதக்
கடைசிவாரத்துடன் இந்தியாவில்
லுள்ள புனைகருக்கு மாற்றப்பட
உண்ட்டது. அதன் பேராசிரி
யர்களும், குருத்துவமானவர்களும்
இலங்கையிலிருந்து புறப்
பட்டுச் சென்னைகரவழியாகப்
புனைகரை அடைந்து அங்கு சமீ
பத்தில் கட்டிமுடிக்கப் பெற்ற
அலங்கர்ரமிக்க புதியகுருமடத்
தில்வசித்துத் தங்கள்படிப்பைத்
தொடர்ந்து நடத்திவருகின்றார்கள்.
இந்தக் குருமடம் மேச
சபையாரின் தெளாபிலி கல்
ஊரியிலிருந்து அதிகந்தாரத்தி
லுள்ளதல்ல. பாப்பரசர் குரு
மடத்தின் அதிபர்களும், பேரா
சிரியர்களும், குருத்துவமான
வர்களும் புனைகரிலே தங்களுக்கெனக் குறிக்கப்பட்ட இடத்துக்குச் சென்றபோதிலும் அம்பிற்றியாவிலுள்ள கவர்ச்சிகரமான குருமடக் கட்டடங்கள் அங்கு விலைபெற்றிருந்த ஓர் பெரிய ஸ்தாபனத்தின் அழியாத ஞாபக சின்னங்களாய்த் திகழ்வனவாகும்.

இந்தியா-இலங்கையிலே கத்
தோவிக்க திருத்தம் வழங்கப்படு
noolaham.org/

மைவாய்ந்த சரித்திரத்தில்
கண்டிப் பாப்பரசர் குருமடத்
தன் வரலாறு பொன்னட்சரங்
களால் பொறிக்கப்படத்தக்கது.
இதன் கீர்த்திவாய்ந்த ஸ்தாபக
ரான பதின் மூன்றும் சிங்கராய்
பாப்பானவர் தூரநோக்குடன்
எதிர்பார்த்ததையெல்லாம் இது
சிறப்பாகப் பூர்த்திசெய்திருக்கிறது.
அப்போது கிழக்கிந்திய
தேசங்களின் அப்போஸ்தலிக்க
ஸ்தாபதியாய் விளங்கியிருந்த
லட்சஸ்லோஸ் செலெஸ்கி அதிக
மேற்றிராணியாரே அவரின்
திறமைவாய்ந்த பிரதிநிதியாயிறுந்து
இந்தக் குருமடத்தைத்
திட்டஞ்செய்து உருவாக்கிப் பரிபாலித்து
அதனைப் பிரஸ்தாபத்துக்குக் கொண்டு வரலாயினர்.
அம்மட்டா! திருச்சபையில் ஓர்
இளவரசர் மாத்திரமல்ல, ஓர்
போலிஷ் இளவரசருமான இந்த
க்குருசிரேஷ்டர் கண்டியிலே
பாப்பரசர் குருமடத்தை ஸ்தா
பித்தமையால் மாத்திரமல்ல,
ஆனால், கண்டியைத் தமதுவாச
ஸ்தானமாக ஆக்கிக்கொண்ட
மையாலும் கத்தோலிக்க உலக
முழுவதிலும் இலங்கைக் குப்
பெரும்பிரதாபத்தைக் கொண்டு
வரலாயினர்.

சதாசகாயமாதா கோணம்

பிதாவை மன்றத்திருப்பிய பிள்ளை (முன்தொடர்ச்சி)

யோசேப்புவின்மகள் மேரியோசே
பின் வயதிலும், அழகிலும், புண்ண
யத்திலும்வளர்ந்த இளமங்கைப்ப
வம் அடைஞ்சுவிட்டாள். தன் தகப்ப
னின் பரிதாபநிலைமையை உணர
கூடிய பக்துவத்தையையும் அடைந்த
கொண்டாள். எல்லாத்திற்கும்பார்க்
அவருடைய ஆத்தமஜிரட்சணியவிலை
யம் அவருக்கு அங்க லாப்பை
கொடுத்தது. பாவத்தில் முரட்டுத்தலை
மான பிழவாதமாகத் தன் தகப்பன
இருந்தமை அவருடைய தூயஜிரு
யத்துக்கு மிகுங்கவலையைக் கொடு
தது. இந்தக்கவலை அவருடைய சா
வானமுகத்தில் பிரதி பிம்பித்தலை
எவருங் காணக்கூடியதாக விருந்தத்
செபாதனியன்றி வேறொதுவும் தன்
தகப்பனுக்கு உதவமாட்டாதென்று
என்னினால். சதாசகாரமாதாவிலை
அடைக்கலத்தைத்தேடும், அவுடை
உபகாரசகாரமங்களைதிரந்து, அவுடையமன்றுட்டுக்களின் உதவியை
கேட்ட ஒருவராகிலும் அவவால் வை
விடப்பட்டதாக ஒங்கோதுமேலுகை
கேள்விப்பட்டதில்லையென்று யோசே
பின் படித்தறிந்திருந்தாள். எனவே
பின்னோக்குரிய நம்பிக்கையோடு தே
தா யாரின் சுருபத்துக்குமுன்னு
மனிக்கியபாலக்கணக்காகத் தன்சுதா

யும், തേക്കോയായുമ് പരികരിക്കുമ്പട്ടി
തേവതാധാരേ അടിക്കടി ഇരംതുകേട്ട
പാൾ, അവൻിന്മന്നുട്ടു വീണ്പോക
വില്ലൈ.

யോഗേപ്പു ജൂസ്പത്തിരിയില് അവരെ പിക്കൈപ് പട്ടുക്കെന്നിട്ടിരുക്കിരുണ്. തേക്കവുരുത്തമുമ്, മാൻവരുത്തമുമ് അവിന്നൊട്ടാവേ, അവൻകുട്ടിലില് പുരഞ്ചുപൂരണ്ടു അവതിപ്പിക്കുക്കുറുണ്. നിൽ തിരാതേവിയിൻ ചക്വാസമുമ് അവനുകുക്കിട്ടുവെതായില്ലൈ. കണ്ടെങ്കിയാക വെകുന്നേരത്തുകുപ്പിൻ ആധ്യന്തനിൽ തിരാപില് ഓർജ്ജചീയ കൺവക്ഩ്റാൻ. തണ്ടുമകൾ ഇരുന്നതമാടത്തുചീ സിർജ്ജല ധത്തുൽ എതുവിതമാകവോ താൻപോൾ താകക് കൺവക്ഩ്റാൻ. അങ്കുശെസൻ റഹുമ് അവൻ തു ഇനാമ്പിരാധാക്കിനെവുകൾ ഒൻ റിന്പിൻമുന്നുന്നും അവൻമനംത്തിരൈ പില് തോന്റരിക്കെന്നിട്ടുണ്ടാണ്. അപ്പോൾ തേവമാതാവിൻ ചുരുപമ ഇരുക്കുമ ഇടത്തൈത്തു തേടിപ്പാര്ത്താൻ. ആച്ചുരുപത്തിന്മുൻപോളുണ്ട്. അപ്പോൾ അങ്കേ ഓർജ്ജക്കിയമാണ്കൈ മുഹർത്താട്ട പാടിയിട്ടുചീ ചെപ്പത്തില് ആധ്യതിരുപ്പ തൈക് കണ്ടാൻ. അവരുടൈയ കണ്ണകവിലിരുന്തു താരാതാരാധാകക് കണ്ണിൻവിച്ചിന്തോഉവൈതെ അവതാനിൽ താൻ. പിന്നുകേട്ടകക്കുടിയ തൊനിയില് വിമമലബോറുമലോടു അവൻചെപമ പണ്ണിക്കെന്നിട്ടിരുന്താൾ. “തായാരോ! എൻമേലുമ്, എൻമുണ്ടൈയ തകപ പന്നർമേലുമ് ഇരക്കമായിരുമ്. പാവവള്ളിയെയിട്ടു മനന്തിരുമ്പ അവരുകുത്തേവൈയാൻ വരപ്പിരാത്തൈക്കെന്നാടുത്തരുന്നു. അവരുടൈയ ആത്തു മത്തുക്കു നന്മൈ മെൻകണ്ടാലു അവരുടൈയ ചീരനോമൈയുമ് തീര്ത്തതരുന്നു. നാൻലുതിവിയർ അനുത്തെയെണ്ണപതുമ, അവരോ എൻതന്തുക്കമെന്പതുമ നീർജ്ജവീര്.” ഇതുവേ അവൻചോണ്ണ ചെപമ്. അന്താമുകാൻ കാട്ടിക്കൈപക്കണ്ട യോഗേപ്പു പരവചമണ്ടാന്തരാൻ. കൂരിക്കുന്നിപ്പാകപ് പാര്ത്താൻ. താൻ എവ്വளവോ നേരിത്തു ഒരുവർ ചമുകത്തില് താൻനിർപ്പതാകവുമ്, തണ്ടു ഇന്തമാണിവിപ്പിൻ ചായല് ആച്ചുപ്പതിത്തതു പോലും അവരില് ഇരുപ്പതാകവും കണ്ടാൻ. ഉടനേ അവൻതേകമുമുതുമ പുല്ലാരിത്തത. തണ്ടുപോരു മകൾ തണക്കാകപ് പ്രീത്തതണ്ടൈ മഞ്ഞുവൈതു ഉണ്ണരുതുകെന്നാണ്.

யோசேப்புத் திடுக்கிட்டுவிழித்தான். தான் ஆஸ்பததிரியிலே கட்டிலில் படுத் திருப்பதைக் கண்டான். ஆனால், அவன் கண்டகனவு அவனுடையமன தில் ஆழமாகப்பதின்திருந்தது. சற்று வேவுளை சிக்தித்தான். தன்பரிதாப நிலைமையை உணர்ந்தான். அங்கே யிருந்த ஒரு சில்லரை அழைப்பித் தான். “சில்லர், தயவுசெய்து ஒரு குருவானவரைச் சீக்கிரம் அழையுங்கள்; அவரின்உதவி எனக்கு அவசியம் தேவைப்படுகிறது!”என்று சொல்லனான். குருவானவர்வங்களார். தேவதாயாரின் ஊதாரிப்பின்னை தேவனேஞி சமாதா னம்செய்துகொண்டது. பாவச்சுமை பஞ்சாய்ப்பறந்தது. தேகத்தில் கொஞ்ச சங்கொஞ்சசமாகப் பலம்ஏறியது. நோயின்குணம் இறங்கியது. கில கழுமைகளுள் டூரண்கூகமடைந்தான்.

அவனுக்குத் தேசுகமும், ஆத்துமாகமும் தனது மாசில்லாதமகளின் மன்றுட்டால் கிடைத்தன என்று எண்ணியிக்கிழந்தான். முழுச் சம்பவத்தையும் தன்மகஞருக்குச் சொல்ளுன். “என்றுமைமகளே! ஆனவர் எவ்வளவு விலையேற்பெற்ற திருவியத்தை என்னிடம் ஒப்படைத்திருக்கி ரூர் என்பதை இப்போது அறிந்துகொண்டேன்; ஒருபிள்ளையின் செபவல்லவையை இப்போது உணர்ந்துகொண்டேன்; சர்வேசுரன் ஸ்துதிக்கப்படுவாராக; தேவதாயார் புகழுப்படுவாராக” என்றுகறி மகளைத்திட்டுவிழுத்தமிட்டான்.

ஆசா. யோசேவாஸ்மூனிவர்

ஓல்லாந்தர்காலத்தில் இலங்கைக்கத்தோலிக்கர் இடைய னில்லாத ஆகேள்போல் ஆயினர். சமயாளி மங்கிமறையும் போல் தோன் நியது. அவ்வேளை கடவுளின்கரங்கள் முனிவரை அனுப்பினவத்தன. தேவதிரவிய அனுமானங்களை நிறைவேற்றுகிறதற்குக் குருமாரில்லாமல் செழிப்புக்குன் நிப்பாலை வனம்போவிருந்த கத்தோலிக்கழுமி முனிவரால் நறுமணங்கமூம் சோலையாய்மாறிற்று.

முனிவரின் உடல் மறைந்து இரண்டரை நூற்றுண்டுகளாகின்றன. ஆயினும், இலங்கை அவரை இப்பொழுதும் தன் இருதயத்தில் வைத்திருக்கின்றது. புனிதமான அவருடைய ஊழியத்தின் பலன்களை நாம் இன்றும் அனுபவிக்கின்றோம். அவருடைய துணைக்குருமாரால் எடுத்து எழுதப்பட்டும், நம்முன் நேர்வாயிலாகப் பரப்பப் பெற்று நமதுமத்தியில் உலாவும் சம்பவங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல.

நமதுநாட்டின் அப்போள் தலைஏன் முனிவருக்கு முத்திப்பேறுபெற்றபட்டம் சூட்டுவிப்பதற்கான விண்ணப்பம் பரிசுத்தப்ரதாவுக்கு அனுப்புமாறு தயாராகின்றது. இலங்கைக் கத்தோலிக்கர்மத்தியில் என்றென்றும் அழியாத உருவம்பெற்ற ஆசாரத்துக்குரிய முனிவரைப் பற்றித் தொடர்பாய் எழுதிரும்புகின்றோம்.

தொடர்பான விஷயதானத்துக்குப் போதியகைச் சரக்கு நம்மிடமுடன்டா? கவாமி S.G. பெரோரா, சவாமி. ஞானப்பிரகாசர்போன்ற பேரனினர் தொகுத்துள்ள பெரிய விஷயப்பெட்டகங்கள் எவ்வளவோ கிடக்கின்றன. அவ்வகைமாறி வீட்டுக்குவீடு சுற்றித்திரியவேண்டிய திரவியங்களாகும். நமதுபத்திரிகைப் பந்தியானது அப்பேழை முனிவரை அவ்விதமாக கத்திருந்து, அவற்றில்லைப்பட்டிருக்கும் இரத்தினக் கோர்வைகளை வெளியே இழுக்குமென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

எழுதப்பட்டிராத பாரம் பரியக்கு வியல்களின் கதியென்ன? மேற்றிராணிமாரின் ஸ்தலவிசாரணை அறிக்கையின் படி, ஞேழமாபுரி ஒருஉத்தியோக பூர்வமான பொழிப்பை வெளியிடும்வரை அவை இரகசிய இடாப்புகளில் மறைந்திருக்கும். நமதுமுதாதையர் நமக்குக்குறியபடியே அவை உலாவி வரும். அவையும் பத்திரிகையில் இடம்பெறும்.

பாரம்பரியக் கதைகள் அல்லது சம்பவங்கள் என்ன ஆதாரத்தில் அல்லது அதிகாரத்தில் வெளியிடப்பட்டன என்பது பற்றித் தெளிவுபடுத்தத் தவறமாட்டோம். அன்றியும் பாரம்பரியசம்பவங்கள் வெறும் கற்பனைகளாயிரா. அவையும் சரித்திரத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டே வளரும்தன்மையடையன; மேலும், கடந்தகால

நற்கருணை நாதருக்கு

- நீசரெங்கள் மத்தியினில் நேசமதால் வாசங்குசெய்ய ஆசையுடன் வந்தயேசு அன்பருக்கே நமஸ்காரம்!
- இரவுபகல் எப்பொழுதும் ஈனரெங்கள் மத்தியிலே இரக்கமதால் வாழ்ந்திருக்கும் இரட்சகரே நமஸ்காரம்!
- பாவப்பினி யால்மெலின்து பலவீன மானேருக்கு தேவமருக் தாகவந்த திருச்சுதனே நமஸ்காரம்!
- பாவிக்ட்காய் ஆவியுடல் பலியாகச் செய்ததன்றிக் கீழண் வாகவுணமச் செய்தவரே நமஸ்காரம்!
- தூயசிறு துண்டேபோல் தோற்றிடுதூ யப்பமதில் காயமுயி ரோடிருக்கும் கர்த்தாவே நமஸ்காரம்!
- தேடிவங்கீர் பாடுபட்டர் சிறையானீர் சினேகமதால் நாடிவங்கும் திருப்பதத்தை நமஸ்கரியா திருப்போமோ?
- ஆயனும்நீர் அப்பழும்நீர் அன்னையும்நீர் அரசனும்நீர் நேயனும்நீர் மீட்பனும்நீர் நித்தியவா எந்தமும்நீர்
- வேதனைசெய் துயிர்போக்க் ழத்துழுமாம் சதிசெய்யும் போதிலுமை நீர்மரண சாதனமாம் ஈந்திரே
- இப்பெரிய பந்திதனில் இருந்திடுங்கள் மாந்தர்கட்கு செப்பெரிய வானமோட்ச சீவியத்தை வாக்கவித்தீர்!
- அரியவின்தத் திரவியத்தை ஆவலுடன் பெறுவதற்கு உரியவாரு இருதயத்தை உவந்தனியும் அடியோர்க்கு!
- மன்னவரே! உமைமறந்து மானிடர்கள் வாழ்வதுவன்? அன்னவர்கள் உமையனுக் குசிபெறச் செய்தருநும்!
- இத்திரையுள் உமைக்காணு நேத்திரங்கள் மெத்தவுண்டே அத்தனைக்கும் ஞானவொளி அளித்தருநும் ஆண்டவரே!
- மெய்யுஞ்சிர் உள்ளவரை மேலோனே உமைமறவோம் துய்யவந்தன் தாள்பணின்து சொல்லிடுவோம் நமஸ்காரம்!

— எஸ். குருஸ்.

உண்மைச்சம்பவங்களை அறிதற்கு அவை துணைச்செய்யக்கூடியன. ஆயினும்இவை சம்பிரதாயமாகவே மதிக்கப்படவேண்டியவை.

பிரசாரகர்களின் சிந்தனைக்கதியில்மாத்திரம்யோசேவாஸ்முனிவர் நமது இலங்கைக் கத்தோலிக்கர்மத்தியில் இன்றும் சீவந்தராய் இருக்கிறார்கள்பாதுமறுக்கமுடியாததாகும். தேவபராமரிக்கையின் திட்டங்களுக்கேற்க அவர் தலையிடக்கூடியவர். அவருடைய முத்திப்பேறுபெற்றபட்டம் நமதுமன்றாட்டங்களில் பூத்துக்கணிய வேண்டியது.

காந்தலான மன்றாட்டங்களில் முனிவரிடமிருந்து காரியசித்திபெற்றவர்கள் மீளவும் அவற்றை நினைவுட்டுமாறு வேண்டப்படுகின்றனர். இவைகளைல்லாம் முனிவர்சரித்திரத்தைச் சிறப்பிப்பதற்கு உதவும் இழுநால்களாகும்.

பதிப்பாசிரியரின் விஷயத்தில் நீர்கண்டுஉண்மையைப்பற்றியோ, உமது விசாரணைப்பங்கு அல்லது உமது பிரப்பிடத்திலுள்ள தொடர்பைப்பற்றியோ, சரித்திர சம்பந்தத்தையிட்டோ, அவர்பேரால் நீர் அடைந்த சகாயத்தைப்பற்றியோ எங்களுக்கு எழுதப்படுபவை சரித்திரக்கோவை மணிகளாய் உதவும்என்பதை நினைவுட்டுகின்றோம்.

“கதவிக்மெசாஞ்சர்” பதிரிகையில் வெளிவரும் விஷயத்தைத்தழுமூல ஆரம்பாக இதனஞ்சுப்பட்டது. Noolaham.org | aavanaham.org

தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு

அறிவித்தல்

நானேபதேசப்பீட்சை—1955

1. யாழ்ப்பான மேற்றிராசனத் தைசேர்ந்த சகல கத்தோலிக்க பாடசாலைகளிலும் 3-ம் வகுப்புத் தொடக்கம் எஸ். எஸ். சி. வகுப்புச்சூருக எல்லா வகுப்புகளிலுமில்லை கத்தோலிக்க மாணவர்களுக்கு வருகிற கார்த்திலை மாதம் வருடாந்த ஞானேபதேசப்பரிட்சை நடத்தப்படும்.

2. பிரதம பாடசாலைப் பின்னைகள் ஞானேபதேச ‘B’ பாடத் திட்டத்திலும், ஏனைய பாடசாலைப் பின்னைகள் ‘A’ பாடத் திட்டத்திலும் பரீட்சிக்கப்படுவார்கள்.

3. ஞானேபதேசப் பாடத் திட்டங்கள் இல்லாதவர்கள் நமக்கு எழுகிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

T. A. J. Mathuranyagam,
Gen. Manager of R. C. Schools
Jaffna, 1-6-55.

அர்ச. அந்தோனியார் திருநாள் மானிப்பாய்

கிடமும் 10-6-55 வெள்ளிக்கிழமை நோவைனைகள் ஆரம்பமாகும். தினமும் மாலை 6-30 மணிக்கு நோவைனைகள் தொடங்கும்.

18-6-55 சனிக்கிழமை மாலை 7 மணிக்குத் திருநாள் வேங்பார்.

19-6-55 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 7 மணிக்குத் திருநாட் பூசையும், அதனைத் தொடர்ந்து திருச்சுரூப சம்ரப்பிரகாரமும்.

கட்டளைக் குரவர் மானிப்பாய்

பிரித்தானிய போதுத்தேர்தல்

பிரித்தானியிலே சென்ற 26-ந்திக்கிடைப்பெற்ற பொதுத்தேர்தலிலே பிரதமர் சேர் அந்தோனி கடன் அவர்களின்கட்சியான கன்சர்வேற்றில்கட்சி அதிகம்கூடுதலான பிரதி சிதித்துவபலத்தைப்பெற்று வெற்றியீட்டியது. தொழிற்கட்சி இரண்டுப்படு நின்றதால் அதன்பலம் சிதறண்டுபோய்விட்டது. தேர்தலிலே கன் சர் வேற்றில்கட்சி 344 ஸ்தானங்களையும், தொழிற்கட்சி 277 ஸ்தானங்களையும், வீபரல்கட்சி 53 ஸ்தானங்களையும், சிற்பெயின்கட்சி 2 ஸ்தானங்களையும் பெற்றுக்கொண்டன. கம்யூனிஸ்தகட்சி பெற்றங்கள் 0. பிரித்தானிய பாரானுமன்றத்திலே மெத்தமாகவுள்ள ஸ்தானங்கள் 630. கன்சர்வேற்றில்கட்சியின் பெரும்பான்மை 60.

அரசாங்கம் வழிபாலன இலாக்கா

N. 1484—1002 அரிச்த மரத்துணரும், 456 அரிச்த பலகைத் துணரும், 32 பாலை. சமண்டலை, முதிரை, சூரியமாறை, மூனை, காட்டாமனக்கு ஆகியவைகளும், கலாங்கிக்கரங்களும், மு.ப. 11 மணி தொடக்கம் மாங்குளம் அரசினர் மில் மரக்காலையில் பகிரக்க எலத்தில் விற்கப்படும். விற்பன ஒக்குமுன் அவற்றைப் பார்க்க விரும்புவோர் மாங்குளம் டிப்போ கீப்பரின் அனுமதியுடன் பார்வையிடுவதுடன், அவரிடமிருக்கும் விளம்பரத்தின் பிரதான நிபந்தனையும் அறிது கொள்ள வேண்டும்.

அறிவித்தல் நவநாட் செபங்கள்

பின்குறிப்பிடப்படும் நவநா

